

இலங்கை வித்தியா போதினி

THE CEYLON JOURNAL OF EDUCATION

(Tamil Section.)

பிரதம பத்திராதிபர் :

திரு. கே. எஸ். அருணாநதி அவர்கள், பதில் வித்தியாதிபதி.

பத்திராதிபர் சபை :

முதலியார் குல. சபாநாதன் அவர்கள்.

திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

திரு. எம். எஸ். எம். ஹட்டாட் அவர்கள்.

மனேஜர் :— திரு. சி. குணசேகர.

வருடச் சந்தா ரூபா 3-00

சந்தாப் பணத்தை கொழும்பு, வித்தியா கந்தோர், இலங்கை வித்தியா போதினி மனேஜர் என்ற விலாசத்துக்கனுப்பவேண்டும்.

அறிவித்தல்:—செக் மூலம் பணம் கொடுத்தல். சில வங்கிகள் ரூ. 10/-க்குக் குறைந்த செக்குகளுக்கும் கொழும்பு தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களிலிருந்து வரும் செக்குகளுக்கும் கொமிஷன் எடுக்கின்ற படியால் சந்தாதார் அவ்வகைச் செக்குமூலம் பணம் கொடுக்கும்போது கொமிஷனையும் செக்குகளில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

தொகுதி-7 |

செப்ரெம்பர்—1949.

| பகுதி-8

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்.

பரீட்சைகளில் நன்மையும் உண்டு

பரீட்சைகள் தொடர்பில் பொதுவாகக் கண்டனம் கூறுவது சகஜம். விசேஷமாக ஆசிரிய சங்கங்களும் பத்திரிகைகளும் இத்துறையில் அதிகமாக ஈடுபட்டுள்ளன. எனவே பரீட்சைகளை நடாத்த

துதல் சம்பந்தமான விதிகளிலும் செயல்முறைகளிலும் உள்ள குறைகளை எடுத்துரைத்தல் ஆவசியம். இதிலிருந்து பெறப்படுவது யாதெனின் அங்ஙனம் எடுக்கப்பட வேண்டிய முயற்சியும் கூறப்படும் கண்டனங்களும் பாடசாலைப் பரீட்சைகளோடு மாத்திரம் சம்பந்தப்பட்டனவாகும்.

நமக்கு நன்மை பயக்காத அவசிய தேவைகளில் பரீட்சைகளுமொன்று என்பது பொதுவான அபிப்பிராயமாயினும் பரீட்சைகளைப் பற்றி ஆசிரியர்கள் நன்கு அறிவர். படிப்பித்தலிற் கையாள வேண்டிய முறைகள் எவை இருப்பினும் அவையின்றியும் பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்க இயலும் என ஒவ்வொரு பாடசாலையும் கூறியவிடத்தும் அத்தகைய படிப்பித்தலின் டெறுபேறுகளை மதிப்பிடுவதற்கும் மாணவர்கள் காலாகாலம் அடையும் தேர்ச்சியைக்கணக்கிடுவதற்கும் ஒருவழிவகை வேண்டியதும் அவசியமாகும். தனது மாணவர்களின் தேர்ச்சியை மட்டிடுதற்கு ஒரு நல்லாசிரியரே சிறந்த நடுவராவர். ஜன சமூகத்துக்கு ஒரு பிள்ளை தகுதியுடையதோவென்று கூறுவதற்கும் பிள்ளையின் முயற்சி அல்லது படிப்பூக்கம், நேர்மை, உண்மை, முதன்மை, குணசீலம், மைப்பான்மை என்பவற்றையும் பிள்ளையின் பூரண புருடத்துவத்தை ஆக்குவதற்குப் பயன்படும் இன்னும் அநேக தன்மைகளையும் சிறப்பிலக்கணங்களையும்பற்றி அபிப்பிராயம் கூறுவதற்கும் ஆசிரியரும் பெற்றாரும் மாத்திரமே தகுதியுடையர். பாடசாலையில் பாடங்களை படிப்பித்தல் எனும் குறுகிய எல்லையினுள்ளே தீர்ப்புக் கூறுதற்குச் சிறந்தவர் ஆசிரியரே. பிள்ளையினுடைய படிப்பைப்பற்றிய தீர்ப்புக் கூறும்படியாகக் கேட்கப்படுமுன் ஒரு முழு வருட அல்லது அதற்குக் கூடிய காலமாகப் பிள்ளையின் தொழிற்பாட்டை அவர் அவதானிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுவதினால் ஆசிரியரே சிறந்த மத்தியட்சகராவர். ஆனால் மாணவனுடைய தேர்ச்சியைப்பற்றி ஆசிரியர் கூறும் தீர்ப்பு அசம்பாவிதமானதாயல்லாமல் உண்மையான பயனளிக்க

வேண்டியதாயின் ஆசிரியருக்குத் தானும் அத்தேர்ச்சியை அளப்பதற்கு ஏகோ ஒரு முறையிருத்தல் வேண்டும். இதற்காகவே ஆசிரியர் சாதாரணமாக தவணைக்காலப் பரீட்சைகளை நடத்துகின்றார். அப்பரீட்சை முடிபுகளை ஆசிரியர் பதிவு செய்து வைப்பதினால் மாணவனுடைய தேர்ச்சியை மதிப்பதற்கும் உண்மையானதும் நம்பிக்கையானதுமான முடிபுக்கு வரவும் அது அவருக்குப் பெரிதும் பயன்படுகிறது.

பரீட்சைகள் பாடசாலையில் ஆசிரியராலேயே நடத்தப்படுவனவாயிருப்பின் யாவும் சரியாகும். அவ்விஷயமாக எக்கண்டனத்திற்கு மிடமிருக்கமாட்டாது. ஆனால் வேலை கொடுப்பவரினதும் பொது ஜனங்களினதும் அபிப்பிராயத்துக்கு ஏற்ப ஒரு பாடசாலையிலுள்ள ஒரு மாணவனுடைய தேர்ச்சியை வேறொரு பாடசாலை மாணவனோடு ஒப்பு நோக்கி அளவிடுதற்கு ஒரு பொதுவான முறை அவசியமாகின்றது இந்நியாயம் பற்றியே சாதாரணமாக வழங்கப்படும் பகிரங்க பரீட்சை முறை எழுந்ததாம். தூதிர்ஷ்டவசமாக இப்பகிரங்கப் பரீட்சைகள் காலகதியில் வகுப்புத் தேர்ச்சியோடு தொடர்பற்றனவாக மாறி விட்டன. பாடசாலைகள் தாமே தமக்கென நடத்தும் பரீட்சைகளிலிருந்து இப்பரீட்சைகள் எவ்வளவுக்குத் தூரத்தூரப்போகின்றனவோ அவ்வளவுக்கு அவைகளின் நன்மைகுன்றிவிடும் பரீட்சைகளை நடத்தும் ஸ்தாபனங்களுட் சில பகிரங்கப் பரீட்சைகளைப்பற்றிய தமது தீர்ப்பை யளிப்பதில் பாடசாலைப்பரீட்சைப்பெறுபேறுகளைப் போதிய அளவுக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளன. பெரிய பிரித்தானியாவில் பரீட்சைகளை நடத்தும் சபையான “கேம்பிறிஜ் சின்டிக்கேற்” சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பரீட்சை நிலையில் மதிப்பிடப்பட்ட அநுகூலங்களும் பிரதிகூலங்களும் பாடசாலைகளுடைய மதிப்புடன் தொண்ணூறு வீதமளவு தொடர்புபட்டிருந்ததைக் கண்டது. அப்பரீட்சைச் சபையார் பரீட்சைகள் நடத்துவதுபற்றி எடுத்துக்கொண்ட முக்கிய

கவனமும் சிரத்தையுமே இவ்வித முடிவை அடைவதற்கு உசவியா யிருந்தது.

பரீட்சைகள் நடத்துவதுபற்றி பரீட்சைச் சபை கையாளும் ஒழுங்குமுறையின் சுருக்கமான விபரம் பின்வருமாறு : பரீட்சைச் சபையின் பல்வேறுபிரிவுகளில் படிப்பித்தல் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள ஆட்களில் போதிய அளவானோருக்கு இடம் அளிக்கப்படுதல் முதலாவதாகவேண்டப்படுவதாகும். இவ்வாசிரியர்களாலேயே பாடவிதானங்கள் முற்றும் ஒழுங்கு செய்யப்படவேண்டும், அல்லது பல்வேறு பாடங்கள் சம்பந்தமான பாடவிதானங்களை ஆக்குவதற்குப் பொறுப்பாயுள்ள பரீட்சைச் சபையின் பிரிவுகளில் பெரும்பான்மையானோர் இவ்வாசிரியர்களாயிருத்தல் வேண்டும். பரீட்சை வினாக்களும் ஆசிரியர்களாலேயே ஒழுங்கு செய்யப்படவேண்டும், அல்லது திறமையான ஆசிரியர்களால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும். வினாப் பத்திரங்களும் எக்காலத்தும் ஒரே தரமுடையனவாயிருக்க வேண்டும். விடைப்பத்திரங்களைத் திருத்துவதிலும் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும். பரீட்சார்த்திகளின் தொகை அதிகமாகவும் ஒரே பாடத்துக்குரிய விடைப்பத்திரங்களைப் பிழை சரி பார்ப்பதில் அநேகர் பங்கெடுக்க வேண்டியிருக்குமிடத்து, இயன்றவரையில் பரீட்சகர்கள் தனித்தனியே பகாபாதம் காட்டுவதைத் தவிர்ப்பதற்காகத் திட்டமான விபரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஒரே பாடத்தைப் பரீட்சிக்கும் சகல பரீட்சகர்களும் ஒருங்குகூடி ஒரேவிதமான விடைப்பத்திரங்களைப் பரிசீலனை செய்து அவற்றையிட்டுக் கலந்தாலோசித்தபின்னரே தான் மிகுதியான விடைப்பத்திரங்களைச் சரி பிழைப் பார்ப்பது இன்றொருமுறையாகும். இப்படியாக ஒழுங்குகளைப் பின்பற்றமிடத்தும் ஒரு பரீட்சகருக்கும் வேறொரு பரீட்சகருக்குமிடையே பேதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டுதான் வருகின்றது. புள்ளிகள் அளிப்பதை உருவகித்து விளக்குவதற்கு இலகுவான கணனரேகைப் படங்கள்

வரையலாம். அவசியமாயின், புள்ளி அளிப்பதில் பேதப்படும் பரீட்சகர்களின் விஷயமாகத் திருத்தங்கள் செய்வதற்கு கணனரேகைப்படப் பரிசீலனை உதவியாகும் ஈற்றில் பிரதம பரீட்சகர் அல்லது பரீட்சகர்கள் ஒரு பாடத்தில் சகல பரீட்சார்த்திரிகளும் அடைந்த தேர்ச்சியை அறிவதோடு முந்திய வருடங்களில் அதே பாடத்தில் மாணவர் தேர்ச்சியோடு ஒப்பு நோக்கி அதிலுள்ள வெளிப்படையான ஏற்றத்தாழ்வுக்குரிய காரணத்தைக் கண்டறியலாம்.

ஒரு குறித்த வருடத்தில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த மாணவர்களின் வீதம் முந்திய வருடம் சித்தியடைந்த மாணவர்களின் வீதத்திலும் மிகக் குறைவாக இருக்கவும் கூடும். இதற்கும் பல காரணங்களுண்டு. உதாரணமாக, கேள்விகளின் தரம் மிகவும் உயர்ந்திருக்கக்கூடும். அல்லது வினாப்பத்திரங்களைச் சரி பிழை பார்ப்பது சம்பந்தமாக மிகவும் விட்டமான விதிகள் விதிக்கப்பட்டது காரணமாக சித்தியெய்தக்கூடிய மாணவர்களிலநேகரும் கடினமாகப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கக்கூடும். ஒரு பாடத்தில் சித்தியெய்தற்கு எவ்வளவான தேர்ச்சி வேண்டும் என்பதை நிச்சயிப்பதற்குப் புள்ளிவிபரமுறைகள் பயன்படும். இம் முறைகளைக் குறிப்பிட்ட பாதுகாப்புகளோடு அனுஷ்டித்து நடத்தப்படும் பரீட்சைகள் மூலம் பரீட்சார்த்திகளின் தேர்ச்சியை நன்கு அறியலாம். ஆகவே இங்ஙனம் கண்ட முடிபுகள் ஆசிரியருடைய மதிப்போடு அணித்தாய் இணங்குவதில் ஆச்சரியமின்று.

மேற் போந்த விளக்கத்தில் பரீட்சைகள் நடத்துவதன் லட்சியங்கள் குறிப்பிடப்படவில்லை யாயினும் பரீட்சைகளைப் பற்றிய பிரச்சனையை நன்கு விளங்குவதற்கு உதவியான சில மூலாதார விதிகளையும் ஒழுங்கு முறைகளையும் வெளிப்படுத்துவதில் அது அநுகூலமடைந்து விட்டதாயின், இவ்விஷயம் எந்நோக்கத்துடன் எழுதப்பட்டதோ அந்நோக்கம் ஓரளவிற்குப் பூர்த்தியடைந்து விட்டதெனத் திருத்திப் படலாம்.

1664-1665

மொழிப் பயிற்சி

மூன்றாம் பிரிவு

எழுத்துப்பாடங் கற்பித்தல்

(மூற்றோடர்)

உலகத்திலுள்ள சிறந்த மொழிகள் யாவும் பேச்சுவடிவிலும் எழுத்துவடிவிலுமே இயங்குகின்றன. இந்த இருவடிவத்துக்கும் அடிப்படையான வேறுபாடுகள் சிலவுள. பேச்சு பேசப்படும் நேரத்துக்கு—நிகழ்காலத்துக்கு—உரியது; கேட்கும் சிலருக்கே பயனளிப்பது; சுருக்கமும் சேரி மொழிகளும் உடையது, ஆனால் எழுத்தோவெனில் நிகழ்காலத்துக்கும் வருங்காலத்துக்கும் உரியது; ஒரு மொழியைப் பேசும் மக்கள் யாவருக்கும் பயனளிப்பது; யாவரும் இலகுவில் விளங்கத்தக்க தெளிவும் அமைதியும் உடையது; மொழியின் வளர்ச்சியைத் தொடர்புபடுத்திக் காட்டுவது. இக்காரணங்களினால் பேச்சிலும் பார்க்க எழுத்து இலக்கணத்தோடு சேர்ந்து செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதனாலேயே ஒருவருடைய பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் பல வித்தியாசங்கள் ஏற்படுகின்றன. பேசுவதுபோல எழுதுவது ஒருகாலமும் சாத்தியப்படாது. பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் வேண்டிய ஆற்றல்களில் சில ஒரே தன்மையானவையல்ல. நல்லாகப் பேசும் ஆற்றலுடையவர்கள் நல்ல எழுத்தாளர்களாகவும் நல்ல எழுத்தாளர்கள் சிறந்த பேச்சாளர்களாகவும் இருப்பது மிகக் குறைவு என்பதை நாம் அறிவோம்.

எழுத்து என்பதன் விளிவான பொருள் மனத்திலுள்ள எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் மொழிவாயிலாகத் தொடர்பாவுகும் திறமையா

கவும் எழுதல் என்பதே. ஆகவே எழுதுவதற்கு முதலில் எண்ணங் களும் கருத்துக்களும் வேண்டும். இவற்றை எழுத்தில் வெளியிடச் சொற்கள் வேண்டும். எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் அநுபவங் களாலும் பயிற்சியாலும், சொற்களைப் பேச்சாலும், நூல்களை வாசிப் பதாலும் பெற்றுக் கொள்கிறோம். பல சிறந்த உரை நடை நூல்களை வாசிப்பதால் எழுதும் ஆற்றலை நன்கு விருத்தியாக்கலாம். இதனாலேயே எழுத்துப் பாடத்துக்கு முன் பேச்சும் வாசிப்பும், சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும் என்பர். நிற்க,

மனக்கருத்துக்களை எழுதி வெளியிடுவதற்கு முன் எழுத்துக்களை எழுதிப் பழகிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். பாலர்களுக்கு இஃது இலகு வான காரியமன்று. எழுதப் பழகும் பொழுது கை, விரல் முதலிய வற்றிலுள்ள தசைநார்களை அடக்கி விரும்பியபடி இயக்கவும், எழுதும் கருவிகளை உபயோகிக்கவும், பழக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ஆரம்பத்தில் வெண்கட்டி குச்சு முதலியவற்றைக் கொண்டு எழுத்துரு வங்களை ஆக்கும் கோடுகள், வட்டப்பகுதிகளை எழுதப் பழக்குதல் நன்று. தசைநார்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் எழுத்துருவங்களை ஞாபகப்படுத்துவதற்கும் அரத்தாளில் வெட்டப்பட்ட எழுத்துக்களின் மேல் எழுதிப் பழகச் செய்தல் வேண்டும். மணலிலே பாலகர்களுடைய விரல்களைப் பிடித்து எழுதுவித்தலும், மணலிலே எழுதின எழுத்துக்களின் மேல் எழுதுவித்தலும் மிகச் சிறந்தன. இவை தமிழ் மக்கள் பழங்காலம் தொடக்கம் மேற்கீ கொண்ட முறைகள் ஆகும். மொன்றிகூரிக் கல்வி முறையின் பிரதான அம்சங்களில் ஒன்றாகிய தசைநார்களைக் கட்டுப்படுத்திப் பயிற்சி அளித்து எழுத்துக்களின் வடிவத்தை உற்றறிதல் மூலம் ஞாபகத்தில் இருத்திக் கொள்ளுதல், மணலில் எழுதலால் பெறப்படுகிறது. இந்த உண்மையை அறியாத ஆசிரியர்கள் மணலில் எழுதல் அநாகரிகமென்று எண்ணவுங் கூடுமன்றே!

இவர்கள் போதிய பணமுடையவர்களாய் இருப்பின் அரத்தானை உபயோகப்படுத்தலாம். மேலும் விதைகள் முதலியவற்றால் எழுத்துருவங்களை அமைத்துப் பழகவும் செய்வித்தல் நன்று. எழுத்துக்களை எழுதப் பழக்கும்போது சுலபமாக எழுதக்கூடிய எழுத்துக்களை முதலில் பழக்குதல் நன்று. மணலில் அல்லது, அரத்தாளில் சிறிதுகாலம் எழுதிப் பயின்றபின் கற்பலகையில் எழுதப் பழக்குதல் வேண்டும். இக்காலத்தில் மூன்றாம் வகுப்பு வரை கற்பலகையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இது பொருத்தமானதே, கற்பலகையில் எழுதத்தொடங்கும்போதே கோடுகளின் உதவியுடன் எழுதல் வேண்டும். இரட்டைக் கோடுகள் போதுமானவை. கீழ் வகுப்புக்களில் எழுத்துக்களை உறுப்பாக எழுதிப் பழகிய பின்னர் பிழையின்றிச் சொற்களையும் வாக்கியங்களையும் எழுதப்பழக்கவேண்டும். கீழ் வகுப்புக்களில் போதிய கவனஞ்செலுத்தாவிடில் மாணவர்களுடைய கையெழுத்துத் திருத்தமடையாது. தொடக்கத்திலேயே நல்ல முறையில் எழுதப் பழக்கக் கொள்ளாவிடில் பயிற்சி முதிர்ந்த பின் கையெழுத்தைத் திருத்திக் கொள்வது அசாத்தியமாகும். இக்காலத்தில் மாணவர்களுடைய கையெழுத்தைத் திருத்திச் செம்மைப் படுத்துவதற்கு ஆசிரியர்கள் போதிய முயற்சி செய்வதில்லை யென்றே கூறவேண்டியிருக்கிறது. நாம் எழுதுவதை பிறர் வாசிக்கவேண்டும். ஆதலினால் தெளிவாகவும், சிறப்பாகவும் எழுத வேண்டியது நாம் பிறருக்குச் செய்யும் உதவியும், நமது கடமையுமாகும். மாணவர்கள் சிறந்த கையெழுத்தினை உடையவர்களாக வரவேண்டின் அவர்கள் இளமையிற் பெறும் பயிற்சியுடன் அவர்களைக் கற்பிற்கும் ஆசிரியர்களுடைய கையெழுத்தும் சிறந்ததாய் இருக்கவேண்டும். பலருடைய சிறந்த கையெழுத்துக்குக் காரணம் அவர்களுடைய ஆசிரியர்தம் சிறந்த கையெழுத்தே யென்பதை அது பவத்தால் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். தெளிவும் கிரையும், அளவும் அழகும் உடையதே நல்ல கையெழுத்தாகும். எழுத்துக்களை

உறுப்பாக முத்து முத்தாக எழுதல் வேண்டும். எழுத்துக்களின் இடைவெளி, சொற்களின் இடைவெளி, எழுத்துக்களின் சரிவு — இவையெல்லாம் பொருத்தமாகவும் ஒரேயளவாகவும் அமையவேண்டும். இவற்றுடன் விரைவும் இன்றியமையாதது. எவ்வளவு அழகாக எழுதினாலும் போதிய விரைவின்றேல் அஃது அவ்வளவு பயன்படாது. விரைவை வளர்ப்பதற்குப் பல பயிற்சிகள் கொடுக்கலாம். வளர்ந்தவர்கள் ஒரு நிமிஷத்திற்கு நூறு எழுத்து எழுதலாமென்றும், மூன்றாம் வகுப்பு மாணவர்கள், முப்பத்தைந்து தொடக்கம் நாற்பது வரையில் எழுதலாமென்றும், நான்காம் வகுப்பினர் 50—60 வரை எழுதலாமென்றும், 5-ம் வகுப்பு மாணவர்கள் 65வரையில் எழுதலாமென்றும் கணக்கிட்டுள்ளார். உங்கள் மாணவர்களின் விரைவைக் கணக்கிட்டு இவற்றுடன் ஒப்பிட்டுப்பாருங்கள்.

எழுத்துப் பாடத்திலன்றி மற்றைய பாடங்களிலும் கையெழுத்தின் அழகையும் விரைவையும் வற்புறுத்தலும் நல்ல எழுத்துப் புத்தகங்களை பார்த்தெழுதச் செய்தலும், அழகில்லா எழுத்துக்களை அழகாக எழுதுமாறு பயிற்சியளித்தலும் கையெழுத்தைத் திருத்து வதற்குரிய சில வழிகளாகும்.

இனி ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் எவ்வெவ்விதமான எழுத்தப்பியாசங்களை மேற்கொள்ளலாமென்று பார்ப்போம். பாலர் வகுப்புக்களில் எழுத்துக்களை எழுதப் பழக்கியபின், கரும்பலகை, அட்டைகள், புத்தகங்கள் முதலியவற்றில் உள்ள சொற்களையும், வாக்கியங்களையும், பார்த்தெழுதவும் படித்த சொற்களையும், வாக்கியங்களையும் சொல்ல எழுதவும் பயிற்றலாம். எழுதும்பொழுது விடும் பிழைகளை உடனுக்குடனேயே திருத்துவிக்க வேண்டும். வகுப்பிலும் பாடசாலையிலும் உள்ள பொருள்களின் பெயர்களைத் தாமேயெழுதல், பாடங்களில் உள்ள பொருள்களை யெழுதல், ஒருவர் சில சொற்களைச் சொல்ல ஏனையார்

எழுதல் முதலியன இவ்வகுப்புக்களில் மாணவரைத் தாமாகவே தொழிற்படவும் சிந்திக்கவுஞ் செய்யத் தக்கன. விடுபட்ட எழுத்தை நிரப்பிச் சொற்களை முடித்தல், விடுபட்ட சொல்லை எழுதிச் சொற்றொடரை முடித்தல், எழுத்துக் கூட்டல் வினையாட்டுகள் முதலிய வினையாட்டு முறைகளையும் மேற் கொள்ளலாம்.

இரண்டாம் மூன்றாம் வகுப்புக்களில் பார்த்தெழுதுதல், சொல்வதெழுதுதல் முதலிய வற்றுடன் விடைகள் வினாக்கள் எழுதுதல், வாக்கியங்களுக்கு எழுவாய்ப் பகுதி பயநிலைப் பகுதிகளைச் சேர்த்து பூண்ப்படுத்தல், வாக்கியங்களிலுள்ள வெற்றிடங்களை நிரப்புதல், நன்கு அறிந்த பொருள்களைப் பற்றிச் சில வாக்கியங்கள் எழுதல், வாசனைப் பாடங்களிலுள்ள படங்களைப் பார்த்து அவற்றிலுள்ள பொருள்கள் நிகழ்ச்சிகள் முதலியவற்றை எழுதல் முதலியன செய்யப்படலாம். மூன்றாம் வகுப்பில் கடிதம் எழுதவும் குறியீடுகள் சிலவற்றை உபயோகிக்கவும் பழக்குதல் வேண்டும்.

நான்காம் ஐந்தாம் வகுப்புக்களில் சொற்களை வைத்து வாக்கியங்கள் ஆக்குதல், வாக்கியங்களைப் பூண்ப்படுத்தல், எழுத்து, சொல், ஒருமை, பன்மை, இடம், காலம், பால் முதலிய பிழைகளைத் திருத்தி எழுதல், பந்தாளில் விடப்பட்ட சொற்களை நிரப்பி எழுதல் முதலிய வற்றுடன் பாடங்களின் சாரம், கதைச் சுருக்கம், வர்ணனைகள், கடிதம், சம்பாஷணை முதலியனவும் எழுதப்படவேண்டும். பிழையின்றி எழுதும் ஆற்றலை மாணவர்களிடத்தில் விருத்தி செய்வதற்கு இவ்வகுப்புக்களில் இடையிடையே சொல்வதொழுதலையும் பயிற்றல் நன்று.

சொல்வதெழுதலை, இக்காலத்தும் சில ஆசிரியர்கள் நல்ல முறையில் நடத்துவதில்லை. ஆதலினால் பின்வரும் குறிப்புக்களை ஆசிரியர்கள் மனத்திலிருத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

- (1) சொல்லப்போகும் பகுதியை ஆசிரியர் தெளிவாக வாசித்துக் காட்டல் அன்றேல் மாணவர்களைப் படித்துக் கொள்ளச் செய்தல்.
- (2) சொல்லும்போது சொற்களைத்திருப்பிச் சொல்லக்கூடாது.
- (3) பொருள் தொடர்ந்து சென்று நிற்கும் இடங்களில் மாத்திரம் நிறுத்துக.
- (4) முழுச் சொற்களையும் நன்றாகக் கேட்டுப் பொருளுணர்ந்த பின்னரே எழுதச் சொல்க.
- (5) சொல்லி முடிந்தபின், விட்ட பிழைகளைத் திருத்தி எழுதுவிக்குக.
- (6) அப்பிழைகளின் காரணத்தை விளக்கி அதனை நீக்குதற்கு முயல்க.

ஆறும் வகுப்புத் தொடக்கம் மேல் வகுப்புகளில் கதைகள், விளம்பரங்கள், அழைப்புப்பத்திரங்கள், சம்பாஷணைகள், சுயசரிதைகள் சுருக்கங்கள், செய்யுள்களின் சுருத்துக்கள், நாடகங்கள் வியாசங்கள் முதலியவற்றை எழுதுவிக்கலாம். எட்டாம், ஒன்பதாம் வகுப்புகளில் மதிப்புரைகள், சொற்பொழிவுகள், சிறு கதைகள், நவீனங்கள், செய்யுள்கள் முதலியனவும் எழுதுவிக்கத் தக்கன. நல்ல உரை நடையினை எழுதப் பழகுவதற்கு அகன்ற நூற்பயிற்சியும் பல்கால் எழுதிப் பயிலுதலும் இன்றியமையாதன என்பதை ஆசிரியர்கள் மறத்தல் கூடாது.

இக்கட்டுரையை முடிப்பதற்குமுன், வியாசம் எழுதப் பயிற்றும் முறைபற்றியுஞ் சில கூற விரும்புகிறேன். காட்சிப் பொருள் பற்றிய வியாசங்களையே முதலில் எழுதுவிக்க தொடங்க வேண்டும். பனை,

கடல், சோலை, ஆறு, யானை கொழும்புத் துறைமுகம் முதலியன இவ்
 வினத்தைச் சேர்ந்தன. இதன் பின்னர், வரலாற்றக் கட்டுரைகள்
 இடம் பெறலாம். கடைசியாகவே, கருதியற்கட்டுரைகளைக் கற்பிக்க
 வேண்டும். அன்பு, நட்பு, ‘பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னூடும், நற்றவ
 வானிலும் நனி சிறந்தனவே’ முதலியன இவ்வினத்தைச் சேர்ந்தவை.
 வியாசம் எழுதத் தொடங்குமுன் எடுத்துக்கொண்ட பொருளைப்பற்றி
 பல விஷயங்களை மாணவர் அறிந்திருந்தல் வேண்டும். தொடக்கத்தில்
 ஆசிரியர் மாணவருடன் கலந்துரையாடி ஒரு சட்டகத்தையமைக்கலாம்.
 ஒவ்வொரு வியாசத்திற்கும் முடிவுரை, முடிவுரை பந்தித்தொடர்பு
 கருத்துத் தொடர்பு முதலியன இன்றியமையாதன என்பதை மாண
 வர்களுக்கு விளக்கவேண்டும். வியாசம் எழுதி முடித்தபின் அதைத்
 திருத்தி மாணவர்கள் விட்ட பிழைகளை எடுத்துக் காட்டலும் வேண்
 டும். நல்ல வியாசங்களை வகுப்பில் வாசித்துங் காட்டலாம்.

கா. பொ. இரத்தினம்

(தொடரும்)

பயிற்சி மாற்றம்

பவ்லோவு.

(முற்றொடர்)

முனையின் பல்வேறு பாகங்கள் ஒவ்வொரு தொழிலைச் செய்வதாக முன் கண்டோம். இப்பொழுது சில அனுபவங்களை நுணுக்கமாக ஆராய்வோம். இரண்டு அனுபவங்கள் முனையில் ஒரே காலத்தில் உண்டுபடும்போது, அவற்றுள் ஒன்று மற்றொன்றிற்குத் தூண்டற் சக்தி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும். உதாரணமாக :- அன்னியோன் னியமான இரு சிநேகிதரை நாம் அறிவோமாயின், அவருள் ஒருவரைக் காணும்போது மற்றவருடைய படமும் உடனே மனதிற்குவரும் அல்லவா? நாம் திட்டமாக ஒரு பொருள்பற்றி நினைக்காது, எண்ணத் தொடரில் மனதைச் செல்லவிடுவோமானால், அப்படி ஒரு தொடரின் அடி அந்தலையானது ஒரு மிகப்பழைய அனுபவத்தினுள் கொண்டு செல்வதைக் காண்போம். இது ஒரு நல்ல அப்பியாசம்!

நித்தம் சுங்கான் பிடிக்கும் ஒருவரைச் சுங்கான் இல்லாமல் காணும்போது உடனே வாயில் சுங்கான் உள்ள ஒரு படமே மனதில் படும். மிக அண்மையில் எமக்கு நாய் கடித்த அனுபவம் இருந்தால், சில காலத்திற்கு நாய்களைக் காணும்போது மனதில் கூச்சம் உண்டாவதை அறிவோம். ஒரு பாடசாலை விஞ்ஞான பரிசோதக அறையுள் கடுமையான திராவக மணத்தை அனுபவித்த நாம் அந்த அறையை எங்கிருந்து நினைத்தாலும் அந்த மணத்தின் அனுபவமும் கூட வருவதைக் காண்போம். இவை தொடர்பு அனுபவத்தால் வந்துள்ளன,

மூளையின் உள்ளே, மிக அண்மையிலுள்ள இரண்டு கூட்டம் கோள (cells) அல்லிகளை நோக்குவோம். இவை மூளையில் இரு பாகங்களைத் தொடர்வுபடுத்தும். இவற்றுள் ஒரு கூட்டம் மற்றையதைத் தூண்டக்கூடியது. ஆதலால் இப்படித் தொடர்பான அனுபவம் ஏற்படுகின்றது. இவ்வனுபவங்களை ஆட்சிப்படுத்தி ஆராய்ந்த பெரியார் ஒருவர் ரூசியா தேசத்தில் இருந்தார்.

இவர்தான் 'பவ்லோவ்' என்பவர். இவர் ஆராய்ந்த கண்டவை இப்போது விதிகள் ஆகி உள்ளன. இவர் செய்த பரிசீலனைகள் பிரதி அனுபவத்தைச் சார்ந்தவை. ஒரு அனுபவத்தை நிபந்தனைப்படுத்திப் பலமுறை செய்துவர அதன் சார்பான மற்றைய அனுபவம், உடன் தொடரும். காலகதியில் அது பழக்கமாகியும்விடும். பவ்லோவின் எடுத்துக் காட்டுகள் மிருகங்களைச் சார்ந்தவை. ஆனால், அவை மனிதருக்கும் பொருந்தும் என அமெரிக்க அறிஞர் "உவாட்சன்" என்பவர் சொந்த எடுத்துக்காட்டுகளால் நிரூபித்துள்ளார்.

'பவ்லோவ்' நாய்களுக்கு உணவு கொடுத்தார். உணவு கொடுக்கு முன் அவர் ஒரு மணியை அடிப்பார் அந்தச் சத்தத்திற்கு நாய்வாயில் உருமி உண்டாக்கும். உடனே சாப்பாடு முன்னால் வைக்கப்படும். இப்படிப் பல முறை செய்தபின் மணிமாத்திரம் அடித்தாலும் நாய் உருமி உண்டாக்கும் இந்த உருமி உண்டாக்கும் நாளத்தினைக் கத்தரித்து ஒரு குழாய் மூலம் வெளியே எடுத்துவிட்டார் அவர். அக்குழாயின் இறுதியில் ஒரு அளவைக் குழாய் பூட்டப்பட்டது. மணி அடித்ததும் இக்குழாயில் உருமி சேரும். அதன் அளவு கணக்கிடப்படும். அதே மணியை அடுத்து இருமுறை அடிப்பின் இரு மடங்கு உருமி சேரும்.

இம்மாதிரியாகவே வேறொரு மணியை அடித்து உணவு கொடுக்காது பழக்கினார் இம்மணியைப் பசித்த நேரத்தில் அடித்தாலும்

நாய் உருமி உண்டாக்கமாட்டாது. பரீட்சைக்குப் பாவிக்காத எந்த மணியை அடித்தாலும் இந்த நாய் உருமி உண்டாக்கவோ விடவோ மாட்டாது.

இந்த எடுத்துக்காட்டு உடன்பாடாக நிகழ்த்தப்பட்டது. ஆனால் இப்படியே எதிர்மறையாகவும் பரீட்சித்த உதாரணங்கள் உண்டு. சில நாய்களுக்கு மயக்க மருந்து கொடுக்கப்பட்டது. அவை, சாதாரணமாக அதிக மருந்து ஏற்றியவுடன் நோவடைவதுண்டு. ஈற்றில் இந்த நாய்கள் வைத்தியரின் வரவைக் கண்ட மாத்திரத்திலேயே சத்தி எடுக்கத் தொடங்கிவிட்டன. மருந்தோடு முதலில் எழுந்த அனுபவம் இப்போது மருந்து இல்லாமல் அந்த உணர்ச்சியோடு மாத்திரமே எழுந்துவிட்டது. இப்பரீட்சையையே நாம் 'செயல்களை நிபந்தனைப் படுத்துதல்' என்றோம்.

இம்முடிபைக் கொண்டு நாம் பிள்ளைகளிடம் நல்ல பழக்கங்களை நிலைநாட்டிக்கொள்ளல் ஆகும். அதற்குரிய சூழலை அமைத்துவிடுவது அவசியம். ஏனெனில் பிரதி தொழில்கள் நல்ல சூழலிலேயே திகழுவன. அவற்றால் நற்பழக்கங்கள் உண்டாகின்றன என்று பவ்லோவின் ஆராய்ச்சிகளால் அறிகின்றோம்.

அவருடைய விதிகளுட் சில பின்வரும் :

1. நிபந்தனையோடு தொழிற்படும் இரு எதிர்த்துண்டல்களின் சக்தி, ஒன்றன் சக்தியிலும் கூடிய வேகமுடையது.
2. ஒன்றன்மேல் செலுத்தும் நிபந்தனைத்தூண்டல், பலவற்றில் வியாபகமாகும். இது உயர்திணை அஃறிணைக்குப் பொது.
3. பகுத்தறி சக்தியால் ஒரே தூண்டலுக்கு இயங்கும் மூளை, அத்தூண்டலின் லவலேச மாற்றத்திற்கு இயையாது, இயங்க விரும்பவும் மாட்டாது.

4. மூனையைப் பழக்காத தூண்டலிலிருந்து படிப்படியே பழக்கிய ஒன்றனுக்கு வழிப்படுத்திச் செல்லும்போது, அதனை அணுகும் தருவாயில், அந்த உணர்ச்சி தோன்றியவுடன் தொழிற்பாடு நிகழும். இங்கு பகுத்தறி சக்தி தூண்டலுக்கு முன்னதாகத் தொழிற்பட்டு விடுகின்றதைக் காண்போம்.
5. வட்டத்திற்கு இயங்கும் நாய், முட்டை வடிவத்திற்கு இயங்காது. மேலும் அது இவைபோன்ற வடிவங்களின் உருவ அமைப்பினை மட்டிட்டுக் கொள்ளும்.

இவற்றால் நாம் திடப்படுத்திக் கொள்வது யாதெனில் அனுபவத் தொடர்புகள் மூனையின்மேல் அண்டத்தின் பசைப் பகுதியோடு சம்பந்தப்பட்டுள்ளன என்பதும், இத்தொடர்பினை நீக்கிவிட்டால் நிபந்தனைத் தூண்டல்கள் எவையும் தொழிற்படா என்பதும் பிறதூண்டல்களும் உண்டாக்கப்படமாட்டா என்பதுமே. பசைப் பகுதியைக் கழுவியபோது மூளை தொழில் படவில்லை.

நடைச்சாயல் வாதிகள் 'பவ்லோவினை' மிகப்போற்றிப் புகழுவர். ஏனெனில் அவருடைய கொள்கைக்கு இவர் கண்ட உண்மை துணைச்சான்றாகும். எல்லாத் தொழிற்பாடும் முடிவில் இயற்கையாக நிபந்தனைப்படுத்திய தூண்டற் சக்தியாலேயே ஆகின்றன என்பது அவர்கள் கொள்கை.

(தொடரும்)

அ வி. மயில்வாகனம்.